

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

סד

עין משפט טר מצוה

[עין למטה לפי ס:]

סס. שהוק כמו (נמדד יג) והם כלב השתיק: ויטפו בני ישראל בקול גדול. בלשון כנסת הגדולה כתיב: **ביום ביום**. בלשון ארמי הוא לשון גשם וטפוק כמו זהה בלשון הקודש: **היטפו** **הדברים** **לבישים**. למקדשו: (**ובטו רמפי**). בידם יר הרע של עבודה שזכבים: **לקבלי ביום אגרה**. לכף אח ירע ולקבל שר על קי: **לא איתו בעיני וכו'**. אלמלא יר פקפן: **ימני סלסל יומין וכו'**. מלחיה דבי יהודה מסיק: **אפס**. משמע מסכים אני עמהם בחקקה זו שטוב הדבר לסלקו: **שופטו על ספקים אפס**. שהמך נאות ומסכים עם עבדיו חותם עמהם בחקקה את חומתו: **בגוריל**. ארץ קטן: **ביניסל**. שער: **דודל דלכרל**. קלחת של שופרה: **אכרל סליף קליס**. שאף את הקול ומשכבו ללחץ יתר מכל כלי מחכוה: **אלס פרעטס**. זהו יר הרע ובגבולת זכריה כתיב: **סיהה בחחילת בית שני**: **דפכירס**. של עריות: **סכטוס סלסל יומין וכו'**. ומתוך קי פסק תמוס הכרס מלהליל והקטוב מילוד: **איכטו סלסל כס יומל** (**ולל סלסל**). כתיבקה ביה טעלה זו ביום: **ולל סלסל**. שאפילו אוקן שהיו גמורות קודם לכן פסק מללחץ: **לכטו סלסל**. שלא יהא חולס במקוס עבירה כדי שלא יהא טובע עריות: **סלניסו לפניס**. כמו פניו כחול: **אפני כיס**. יד הקקחה שרחה ללח אונגי בקריכתה בלחמו ובחחיתו **אלל מחגרה** הוא בלשח חיש ובגדה: **פררין**. בלרש בלג' ומשללן את המעיס וכן סזר חס: **אפס כיס ישראל פני כן**. רב יהודה קלמר לה למרשה לקרל: **סלמדיס בלגל פטור**. כלומר אלל חותם לא השיבו וזה על לכס שמי' מגונה היא מכל ע"ו שבעולם ונלמדו והדבק זה כלמד פחיל המוקף ע"פ כלי שממחין אותו בשטוה יפה ואל במקוס לא היו גלמדיס אלל דבוקים כפמרות: **החוכקות סדבוקת ולין דטקוס**: **כפסיסל סלל**. סכה הוא אלל דבוק' משמע מחובר טפי מלמד לחידן ולין מחוברין ומשכין חוין וליך וליך. דבוק משמע יפה יפה: **סכסי**. סס יהודי הוא: **כן אלל**. כסמך וסס מקוס הוא: **וקינט כטוטטו**. של פטור: **סלסלן**. משמחין: **אפס' דפכרן לבווי**. חיב קרנן על סגנוה וחס התרו זו חיב מיתה: **לבי טורסל**. מקוס: **פיסל**. בלשח"ל בלג'ו: **פרקוליס סול**. זה וזה עטרתו: **לפרקוליס סנן**. לפניו לכדו ולין ורקתי להטות כבוט: **כפרקוליס**. עגמו להטות: **איסקליס**. אפ"ט סכבר עבד ולין השכן לכדו קח כפי למשקליה כדי שלא התגלה בעבודה שלו: **רוסל לפכירס פניק**. מפנה לה מקוס לורקיס: **כרתני שפטור למוך**. דתרייה בעיני: **גמי קפני**. מגיחין (דף גי) כתיבי סקולה ע"ו בלשח נפשה "העובד ע"ו" וקתני "מוך" אלמלא חלמל בלג' ע"ו ונפקא מיהה לחס וזה וקטר לפניו פטור **לגמי** העביר מחרשו לשאר ע"ו ולין דרכה ככך לא מחייב דמוך דוקא כתיב. שטמו מוך: **אמר למולך וספר לשאר ע"ו**. העביר זרעו חיב קסבר מוך נמו ע"ו הוא ולא אינטיך לחאורי עלה כדרכה דמחיה יעבדו (דניס יג) נפקא אלל למר לך שאס עשה שלא כדרכה חיב: **סלל למולך פטור**. דמוך דווקא כתיב ע"ו חזר ע"ו חזר ע"ו דהא מוחיה יעבדו נפקא אלל חוק הוא להס והטורה הקפיד על חוק זה סקילה לפיכך אכרל כתיב: **כל ספליטו פליס**. שקרל שמו מוך: **רבסל סמר**. לא אמרו דבר אחד דמוך. ערלי איכא בינייהו כגון לרוד וקיסם שאיט ראי לך זה לפי שמה המליכוה עליו להעביר לו כט זה לר"א בר' שמעון לא מחייב אלל כמולך קטוב וזה:

מרקולים אור"ת קילום שמה לשון שכן אלל שחכמים כינו אותה לנגח וקראיה קוליס לשון לעג וקולס (הכלים מד*) ומר לשון חילוף כמו במר דשחוטת (מוליך דף גדי) במר דפרולל (כ"ק דף קיג) במר דכמחל (בטורות דף ל) כלומר חילוף קילום שהחלישו שמה*: **אע"ג** דקמיון ק' לבויה. יטלכודה כבויו *דחי לא קמיון אלל לבות הא חפילו עובד מלחמה ומירחה פטור לרכל ופיליו לאכ"י דמחייב **הסס** האלל מודה דפמור: **קתני** ע"ו וקתני מוך. אף על גב דקתני ע"ו וקתני פטור ומרקוליס לא דמי דהסס לפכוי דינא קלתי אלל האל דייק מרשא דקתני אלו הן האסקלן עובד ע"ו והטען מחרשו למולך ולא קתני פטור ומרקוליס: העביר

הם שלא להוכיח (ה) בשם ה', שלא לימדו אביו ואמו מיד הוציא יראתו מחזק ומחבקה ובגשקה עד שנבקעה כריסו ונפלה יראתו לארץ ונפל הוא עליה לקיים מה שנאמר ונתתי פגריכם על פגרי גלוליים בחר דאביקו ביה ה"ש יוועקו בקור גדול אר ה' אלהיהם מאי אמור: אמר רב יהודה ואיתיבא ר' יונתן *בייא בייא היינו דאחדביה לביהא וקליא להיכלא וקמלינהו לצדיק ואגלינהו לישראל מארעייהו ועדיין הוא מרקד ביני כלום דבתייה לן אלא לקבולי ביה אנרא לא איהו בעינן ולא אנריה בעינן בחר דאביקו ביה יתבו חלחא יומא בתעניתא בעו רחמי, נפל להו פיתקא מרקיעא דהוה כתיב בה "אמת" אמר רבי חנינא שבע מינה *הוהמו של הקדוש ברוך הוא "אמת" נפק כגוריא דנורא מבית קדש הקדשים, אמר להו נביא לישראל היינו יצרא דע"ו, בהדי דקתפסי ליה אישחמיס בניחא מיניה ואול קליה בארבע מאה פרסי, אמרו היכי נייעבד דילמא משמא מרחמי עליה, אל' נביא שדיהו בדודא דאברא וכסויה באברא, דשייף קליה דכתיב *ויאמר זאת הרשעה וישלך אותה אל תוך האיפה וישלך את האבן העופרת אל פיה *אמרי הוואיל *ועת רצון הוא ניבעי רחמי איצרא דעבירה, בעו רחמי, אימסר בידיהו, חבשהו חלחא יומי איבעו ביעתא בת יומא *לחולה ולא אשכחו, אמרו היכי נעביד ניבעי פלגא, פלגא מרקיעא לא יחי, בחלינהו לעיניה, והני ביה דלא איגרי איניש בקרובתיה אמר **רב יהודה אמר רב** מעשה בגברית אחת שהיתה חולה ביותר, אמרה: אם תעמוד הריא אשה מחוליה תלך ותעבוד לכל ע"ו שבעולם, עמדה (*ועבדה) לכל ע"ו שבעולם כיון שהגיע לפעור שאלה לבומרים במה עובדין לזו, אמרו לה אוכלין תרדן ושותין שבר ומתריזין בפניה, אמרה: מוטב שתחזור והיא אשה לחוליה ולא תעבוד ע"ו בכך, אחם בית אלהיכם כשתי חמרות הדבקות זו בזו, במתניחא תנא **הנצמדים לבעל פעור** בצמיד ע"ו אשה ואחם הדבקים בה' אלהיכם דבוקים ממשות' מעשה כסכסא

בן אלס' שהשכיר דמורו לנברית אחת כיון שהגיעה לפעור אמרה לו המתן עד שאכנס ואצא לאור שיצאה אמר לה אף את המתיני עד שאכנס ואצא אמרה לו ולא יהודי אתה אמר לה וימאי איכפת לך נכנס פער בפניו וקינח בחוממו והיו משרתי ע"ו מקלסין לו ואמרים מעולם לא היה אדם שעבדו לזו בכך *הפער עצמו לבעל פעור הרי זה עבודתו אע"ג דמיון לביווי, הורק אבן למרקוליס זו היא עבודתו אע"ג עבודתו למירנמיה רב מנשה הוה קאיל לבי תורתא אמרו לו ע"ו היא דקאי הכא, שקל פיסא שרא ביה, אמרו לו מרקוליס היא, אמר להו הורק אבן למרקוליס' תנן, אחא שאל בי מדרשא אל הורק אבן במרקוליס תנן, אף על גב דמיון למירנמיה, אמר להו איייל אישקלה אל-אחד הנוטלה ואחד הנותנה חיוב כל חדא וחדא רווחא לחבירתה שביק: **מתני'** הנותן מורעו למולך אינו חייב עד שימסור למולך ויעביר באש מסר למולך ולא העביר באש, העביר באש ולא מסר למולך אינו חייב עד שימסור למולך ויעביר באש: **גמ'** קתני ע"ו וקתני מוך - אמר רבי אבין תנן במאן דאמר מולך לאו ע"ו היא דתניא ואחד למולך ואחד לשאר ע"ו חייב דבי אלעוד ברבי שמעון אמר למולך חייב שלא למולך פטור אמר אבוי רבי אלעוד בר' שמעון ר' חנינא בן אנטיגנוס אמרו דבר אחד רבי אלעוד בר' שמעון הא דאמרן רבי חנינא בן אנטיגנוס דתניא רבי חנינא בן אנטיגנוס אמר מפני מה תפסה תורה לשון מולך כל שהמליכוהו עליהם אפי' צדור ואפי' קיסם ורבא אמר מולך עראי איכא בנייהו

מוסרו ביד משרתי ע"ו: **ויסביר כלס**. בגמלה מפרש היכי הו עבדי וילפי מקראי דתרייה בעיני: **גמי קפני**. מגיחין (דף גי) כתיבי סקולה ע"ו בלשח נפשה "העובד ע"ו" וקתני "מוך" אלמלא חלמל בלג' ע"ו ונפקא מיהה לחס וזה וקטר לפניו פטור **לגמי** העביר מחרשו לשאר ע"ו ולין דרכה ככך לא מחייב דמוך דוקא כתיב. שטמו מוך: **אמר למולך וספר לשאר ע"ו**. העביר זרעו חיב קסבר מוך נמו ע"ו הוא ולא אינטיך לחאורי עלה כדרכה דמחיה יעבדו (דניס יג) נפקא אלל למר לך שאס עשה שלא כדרכה חיב: **סלל למולך פטור**. דמוך דווקא כתיב ע"ו חזר ע"ו חזר ע"ו דהא מוחיה יעבדו נפקא אלל חוק הוא להס והטורה הקפיד על חוק זה סקילה לפיכך אכרל כתיב: **כל ספליטו פליס**. שקרל שמו מוך: **רבסל סמר**. לא אמרו דבר אחד דמוך. ערלי איכא בינייהו כגון לרוד וקיסם שאיט ראי לך זה לפי שמה המליכוה עליו להעביר לו כט זה לר"א בר' שמעון לא מחייב אלל כמולך קטוב וזה:

מוסרו ביד משרתי ע"ו: **ויסביר כלס**. בגמלה מפרש היכי הו עבדי וילפי מקראי דתרייה בעיני: **גמי קפני**. מגיחין (דף גי) כתיבי סקולה ע"ו בלשח נפשה "העובד ע"ו" וקתני "מוך" אלמלא חלמל בלג' ע"ו ונפקא מיהה לחס וזה וקטר לפניו פטור **לגמי** העביר מחרשו לשאר ע"ו ולין דרכה ככך לא מחייב דמוך דוקא כתיב. שטמו מוך: **אמר למולך וספר לשאר ע"ו**. העביר זרעו חיב קסבר מוך נמו ע"ו הוא ולא אינטיך לחאורי עלה כדרכה דמחיה יעבדו (דניס יג) נפקא אלל למר לך שאס עשה שלא כדרכה חיב: **סלל למולך פטור**. דמוך דווקא כתיב ע"ו חזר ע"ו חזר ע"ו דהא מוחיה יעבדו נפקא אלל חוק הוא להס והטורה הקפיד על חוק זה סקילה לפיכך אכרל כתיב: **כל ספליטו פליס**. שקרל שמו מוך: **רבסל סמר**. לא אמרו דבר אחד דמוך. ערלי איכא בינייהו כגון לרוד וקיסם שאיט ראי לך זה לפי שמה המליכוה עליו להעביר לו כט זה לר"א בר' שמעון לא מחייב אלל כמולך קטוב וזה:

[עין חוסי כ"ט כ"כ: ד"ה כלכני וזו"ט ע"ו * כ"ה ד"ה אכ"י] **קסב** א ב מ"י טס פ"ג **קסג** א ב מ"י טס פ"ג **קסד** א ב מ"י טס פ"ג

[עין חוסי כ"ט כ"כ: ד"ה כלכני וזו"ט ע"ו * כ"ה ד"ה אכ"י] **קסב** א ב מ"י טס פ"ג **קסג** א ב מ"י טס פ"ג **קסד** א ב מ"י טס פ"ג

[עין חוסי כ"ט כ"כ: ד"ה כלכני וזו"ט ע"ו * כ"ה ד"ה אכ"י] **קסב** א ב מ"י טס פ"ג **קסג** א ב מ"י טס פ"ג **קסד** א ב מ"י טס פ"ג

[עין חוסי כ"ט כ"כ: ד"ה כלכני וזו"ט ע"ו * כ"ה ד"ה אכ"י] **קסב** א ב מ"י טס פ"ג **קסג** א ב מ"י טס פ"ג **קסד** א ב מ"י טס פ"ג

[עין חוסי כ"ט כ"כ: ד"ה כלכני וזו"ט ע"ו * כ"ה ד"ה אכ"י] **קסב** א ב מ"י טס פ"ג **קסג** א ב מ"י טס פ"ג **קסד** א ב מ"י טס פ"ג

הע"ל מ"י וס"ג וס"ד וס"ה

יחל"ט: [פ"ג] כל הענין

זמל ס"ו

הע"ל כלל ארץ ישראל

הע"ל והלכה

הבית (ה) ג"מ כ"ס

הע"ל להוכיח: י"ב פ"ט ס"ו

הע"ל והלכה

הע"ל והלכה

הע"ל והלכה

הע"ל והלכה

הע"ל והלכה

הע"ל והלכה

הע"ל והלכה

